

การเปรียบเทียบผลการเรียนและระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาระดับปริญญาโท
ตามสถาบันเดิมก่อนเข้าศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
A Comparison of Grades Point Average and Duration Time of the Study of
Master's Degree by Institute Backgrounds before Admission to the
Faculty of Science, Mahidol University

ฐานิตา ลิ้มวงศ์^{1*} ณัฐภพ บัวหลวง² สุภาภรณ์ ชูช่วย³
Tanita Limvong^{1*}, Nuttaphop Bualuang², Supaporn Choochuy³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเข้าศึกษาและหลังสำเร็จการศึกษา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา และวิเคราะห์แจกแจงความแตกต่างของผลการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาโท โดยแบ่งกลุ่มตามสถาบันการศึกษาเดิมเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) มหาวิทยาลัยมหิดล 2) มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติอื่นๆ ยกเว้นมหาวิทยาลัยมหิดล และ 3) มหาวิทยาลัยอื่นๆ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาโทที่สำเร็จการศึกษาแล้วจากคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 605 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องจากระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ การทดสอบค่า F-Test แบบ [One-Way ANOVA] โดยวิธีการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเข้าศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า ไม่แตกต่างกัน และหลังสำเร็จการศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า มหาวิทยาลัยมหิดลกับมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไม่แตกต่างกัน และสูงกว่ามหาวิทยาลัยอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2) ผลการวิเคราะห์แจกแจงความแตกต่างของผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษา มีดังนี้

2.1 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดล มีค่าเฉลี่ยผลการเรียนสูงสุด รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ตามลำดับ

2.2 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีผลการเรียนแต่ละช่วงชั้นสูงขึ้นและเท่ากับผลการเรียนเข้า ส่วนมหาวิทยาลัยอื่นๆ มีผลการเรียนแต่ละช่วงชั้นสูงขึ้น เท่ากับหรือต่ำกว่า

2.3 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีการกระจายค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อย และมหาวิทยาลัยอื่นๆ มีการกระจายค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมาก

¹⁻³ ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา งานแพทยศาสตร์บัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

^{1*} corresponding author

2.4 ผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทระดับ A, B+, B ส่วนใหญ่มาจากมหาวิทยาลัยมหิดล และระดับ C+, C ส่วนใหญ่มาจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ

3) ผลการเปรียบเทียบระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา พบว่า มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ผลการเรียน ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา สถาบันเดิม

ABSTRACT

This research aimed to compare grade point average at previous academic institution and at time of graduation from the Faculty of Science, Mahidol University as well as duration time of the study. Data were analyzed and sorted out according to institutional backgrounds, which were classified into 3 main categories as: 1) Mahidol University (MU) 2) National Research University (NRU) 3) Other Universities. The study was a quantitative survey research based on the database with the sample size of 605 cases enrolled and graduated from master's degree programs at the Faculty of Science, Mahidol University. Statistical analysis of the data was performed to obtain percentage, mean average, standard deviation, as well as F-test (One-Way ANOVA) by multiple comparison. The research found that.

1) The comparison of grade point average before Admission for the three groups of institutions showed no significant difference. However, the comparison of grade point average at graduation time for the three groups revealed statistically significant difference across the groups of student ($P < 0.01$).

2) The analysis by institutional backgrounds found that:

2.1 The highest was those graduated from Mahidol University (MU) while the National Research University (NRU) were, by average, higher than other Universities.

2.2 Students originally came from Mahidol University (MU) and National Research Universities (NRU) showed equal or better performance in term of grade point averages before admission and upon graduation from the master's degree program at the Faculty of Science, Mahidol University. Grade point averages upon graduation from the Master's degree program of those from other universities were either his, her, equal or lower.

2.3 The Grade Point Average of Mahidol University (MU) and National Research University (NRU) had low standard deviation while those from other Universities were high.

2.4 The results of Grade Point Average level A, B+, B mostly from Mahidol University (MU), The results of Grades Point Average level C+, C were mostly from those graduate from other Universities.

3) The comparison of duration time of the study had no significant difference in term of

background institution and grade point averages.

Keywords: Grades Point Average, Duration Time of The Study, Educational Backgrounds

หลักการและเหตุผล

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อทำให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้สูงสุดแก่นักศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ อาทิ การบริหารจัดการ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การบริการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การส่งเสริมกิจกรรมผู้เรียน หรือบริการการศึกษาอื่นๆ ของหลักสูตรและสถาบันการศึกษานั้นๆ ประกอบกับปัจจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยอาจกล่าวได้ว่าทุกหลักสูตรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษานักศึกษาของหลักสูตร และหลักสูตรต้องให้ความสำคัญกับองค์ประกอบต่างๆ ภายในทั้งระบบ ที่เริ่มตั้งแต่การรับสมัครคัดเลือกเข้าศึกษาในหลักสูตร ซึ่งเป็นระบบพื้นฐานที่สามารถคัดเลือกนักศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ มีความพร้อม และมีคุณสมบัติในการเรียนจนสำเร็จการศึกษา และความพร้อมของหลักสูตรในการพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมความสามารถ ในการเรียน นอกจากนี้หลักสูตรควรมีการส่งเสริมพัฒนากิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยพัฒนาขีดความรู้ ความสามารถ ทักษะด้านต่างๆ รวมถึงการพัฒนานักศึกษาให้เกิดทักษะทางการวิจัยที่สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้เกิดแก่นักศึกษาจนกระทั่งนักศึกษาประสบผลสำเร็จในการศึกษา และสามารถตอบสนองต่อการเรียนรู้ใหม่ๆ ในศตวรรษที่ 21 ด้วยสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันไปตามขนาดพัฒนาการ ความเชี่ยวชาญ และปรัชญาของแต่ ละ ส ต า บั น ค ณ ะ วิ ท ย า ศ า ส ต ร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่

เน้นทักษะการวิจัยในระดับนานาชาติให้เกิดแก่นักศึกษาทุกหลักสูตร แผนการศึกษาในทุกหลักสูตร เน้นการทำวิจัยในระดับนานาชาติ แนวทางการจัดการหลักสูตรภายใน มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และตัวนักศึกษาเทียบเท่าระดับสากล เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถเป็นที่ต้องการขององค์กรภาครัฐและเอกชน ทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาหรือประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับให้เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของตนเองและสังคม โดยแต่ละหลักสูตรจะมีเกณฑ์ตัวบ่งชี้หรือตัวชี้วัดที่สามารถบ่งบอกคุณภาพหลักสูตรด้านการศึกษา คู่มือประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557 กล่าวถึงองค์ประกอบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ซึ่งนักศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการประกันคุณภาพหลักสูตร โดยมีตัวบ่งชี้ดังนี้

1) การรับนักศึกษา เป็นปัจจัยพื้นฐานในการพิจารณาเลือกคุณสมบัติพื้นฐานของผู้เข้าเรียน เพื่อส่งผลให้หลักสูตรประสบผลสำเร็จ ซึ่งแต่ละหลักสูตรมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่เข้าศึกษาในหลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวคิดปรัชญาของหลักสูตร โดยพิจารณาจากนักศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเหมาะสม และมีความพร้อมที่เข้าศึกษาในหลักสูตร ประกอบด้วยนักศึกษาจากหลากหลายสถาบัน หลายเชื้อชาติ หลายภาษา ทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ

2) การส่งเสริมและการพัฒนานักศึกษา หลักสูตรต้องมีกลไก รูปแบบในการพัฒนาการจัดการ

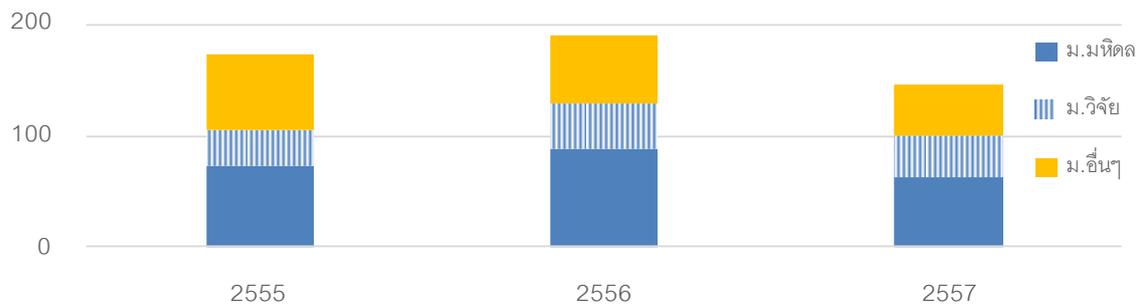
เรียนรู้ให้แก่นักศึกษา เพื่อยังประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถ และเพิ่มพูนทักษะที่จำเป็นในการเรียนจนสำเร็จการศึกษา ตลอดจนนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

3) ผลที่เกิดกับนักศึกษา เป็นตัวบ่งชี้ด้านผลลัพธ์ที่สะท้อนให้เห็นคุณภาพการจัดการศึกษาของหลักสูตรและสถาบันการศึกษา โดยจะพิจารณาจากข้อมูลการสำเร็จการศึกษา การคงอยู่ ผลการเรียน

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ความพึงพอใจและไม่พึงพอใจ และผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

ข้อมูลการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ระหว่างปีการศึกษา 2555 – 2557 โดยการแบ่งกลุ่มตามสถาบันการศึกษาเดิม ออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ 1. มหาวิทยาลัยมหิดล 2. มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ (ยกเว้นมหาวิทยาลัยมหิดล) และ 3. มหาวิทยาลัยอื่นๆ ในระหว่างปี พ.ศ.2555 – 2557 (ดังแผนภูมิภาพที่ 1)

แผนภูมิภาพที่ 1 กราฟแสดงจำนวนนักศึกษาเข้าเรียนต่อระดับปริญญาโทจำแนกตามสถาบันเดิม

จากแผนภูมิภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่าจำนวนนักศึกษาในแต่ละปีมีจำนวนใกล้เคียงกันในแต่ละกลุ่ม หากแต่สิ่งที่ไม่สามารถทราบแน่ชัด คือนักศึกษาที่มาจากสถาบันแตกต่างกันนี้มีภูมิหลังทางความรู้ ความสามารถ หรือทักษะเหมือนกันหรือแตกต่างกันเพียงใด และสถาบันการศึกษาเดิมจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนและระยะเวลาเรียนของนักศึกษาหรือไม่ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญในการศึกษาผลที่เกิดกับนักศึกษาในด้านดังกล่าวของระดับปริญญาโทของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่สำเร็จการศึกษเป็นจำนวน 606 คน ในระหว่างปีในระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2554 (ข้อมูล ณ 30 มกราคม พ.ศ. 2557) โดยการแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม ตามสถาบันการศึกษาเดิม และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลทางการ

เรียนและระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา เพื่อที่จะสะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จทางการศึกษาของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเข้าศึกษาและหลังสำเร็จการศึกษานักศึกษาที่มาจากสถาบันการศึกษาเดิม
2. เพื่อวิเคราะห์แจกแจงความแตกต่างของผลการเรียนของนักศึกษาที่มาจากสถาบันการศึกษาเดิม
3. เพื่อเปรียบเทียบระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาของนักศึกษาที่มาจากสถาบันการศึกษาเดิม

ขอบเขตของงานวิจัย

ตัวแปรต้น

สถาบันการศึกษาเดิมได้แก่

1. มหาวิทยาลัยมหิดล
2. มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ (ยกเว้น มหาวิทยาลัยมหิดล) จำนวน 8 สถาบัน ประกอบด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
3. มหาวิทยาลัยอื่นๆ

ตัวแปรตาม

ผลการเรียน (Grade Point Average)

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการเรียน (Grade Point Average)

หมายถึง ผลการศึกษาสะสมของผู้เรียนในทุกรายวิชา ที่เรียนตลอดหลักสูตรของแต่ละช่วงชั้นการเรียน ที่นำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อแสดงภาพรวมของผลการเรียนตลอดหลักสูตรของผู้เรียนอันเป็นผลผลิตของหลักสูตรว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งจะช่วยสะท้อนให้เห็นระดับความรู้ ความสามารถและความสนใจในการศึกษาในภาพรวมของผู้เรียนแต่ละคน

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา (Duration

time of the study) หมายถึง ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาในระดับปริญญาโทตั้งแต่เข้ามาศึกษาจนสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรโดยผ่านการพิจารณาอนุมัติการสำเร็จการศึกษาจากสภามหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ หมายถึง

มหาวิทยาลัยที่อยู่ในโครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและพัฒนา มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีจำนวน 9 มหาวิทยาลัย ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยมหิดล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (ในการวิจัยครั้งนี้จะยกเว้นการนับรวมมหาวิทยาลัยมหิดลในกลุ่มนี้)

มหาวิทยาลัยอื่นๆ หมายถึง มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ ที่ไม่อยู่ในโครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและพัฒนา มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

GPA ขาเข้า หมายถึง ผลการเรียนจากสถาบันเดิมก่อนเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหิดล

GPA ขาออก หมายถึง ผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทจากคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้สำหรับการวิจัยคือ นักศึกษา ระดับปริญญาโท คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่เข้าศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2554 (รหัสนักศึกษาขึ้นต้นด้วย 50 – 54) จำนวน 605 คน โดยการเลือกแบบเจาะจงบังันที่สำเร็จการศึกษาแล้วย้อนหลัง 5 ปี โดยสำเร็จการศึกษาภายในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) เปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเข้าศึกษาและหลังสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโท โดยหาค่าเฉลี่ยของผลการเรียน (GPA) และวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยผลการเรียน (GPA) โดยการทดสอบค่า F ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (one-way ANOVA) ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และหาค่าเฉลี่ยของคู่ที่แตกต่างกันจากการทดสอบ Post Hoc Tests โดยวิธีการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison) ที่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับการเปรียบเทียบพหุคูณภายหลังแบบ Tukey's HSD Test

2) วิเคราะห์แจกแจงความแตกต่างของผลการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรปริญญาโทหลังสำเร็จการศึกษา โดยการจัดหมวดหมู่อันตรภาคชั้นค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

3) เปรียบเทียบระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท โดยการนับจำนวน

ผลของการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเข้าศึกษาและหลังสำเร็จการศึกษา

GPA 1 ก่อนเข้าศึกษา ค่า $F = 3.547$ Sig = 0.29 ซึ่งแสดงว่า ผลการเรียนของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มีผลการเรียนไม่แตกต่างกัน

GPA 2 หลังสำเร็จการศึกษา ค่า $F = 20.466$ Sig = 0.000 ($P < 0.01$) ซึ่งแสดงว่าผลการเรียนของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มี

และทดสอบค่า F ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (One-Way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

เกณฑ์การประเมินและการแปลผล

การแปลผลสัญลักษณ์ผลการเรียน (GPA) มีความหมายและสัญลักษณ์ ดังนี้

A	ดีเลิศ (Excellent)	3.75 - 4.00
B+	ดีมาก (Very Good)	3.50 - 3.74
B	ดี (Good)	3.25 - 3.49
C+	ค่อนข้างดี (Fairly Good)	3.00 - 3.24
C	พอใช้ (Fair)	2.75 - 2.99
D+	อ่อน (Poor)	2.50 - 2.74
D	อ่อนมาก (Very Poor)	≤ 2.49

หมายเหตุ : ประยุกต์ใช้จากข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. 2556 หมวดที่ 6 การวัดและประเมินผลการศึกษา

การสรุปผลสัญลักษณ์ผลการเรียน (GPA) มีความหมายและสัญลักษณ์ ดังนี้

	หมายถึง สูงขึ้น
	หมายถึง ลดลง
=	หมายถึง เท่ากับ

ผลการเรียนอย่างน้อย 1 คู่ แตกต่างกัน จึงต้องหาค่าเฉลี่ยของคู่ที่แตกต่างกันจากการทดสอบ Post Hoc Tests (Tukey HSD) พบว่า

ผลการเรียนของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดล กับมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีค่า Sig = 0.67 ($P > 0.01$) แสดงว่า นักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดลกับมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

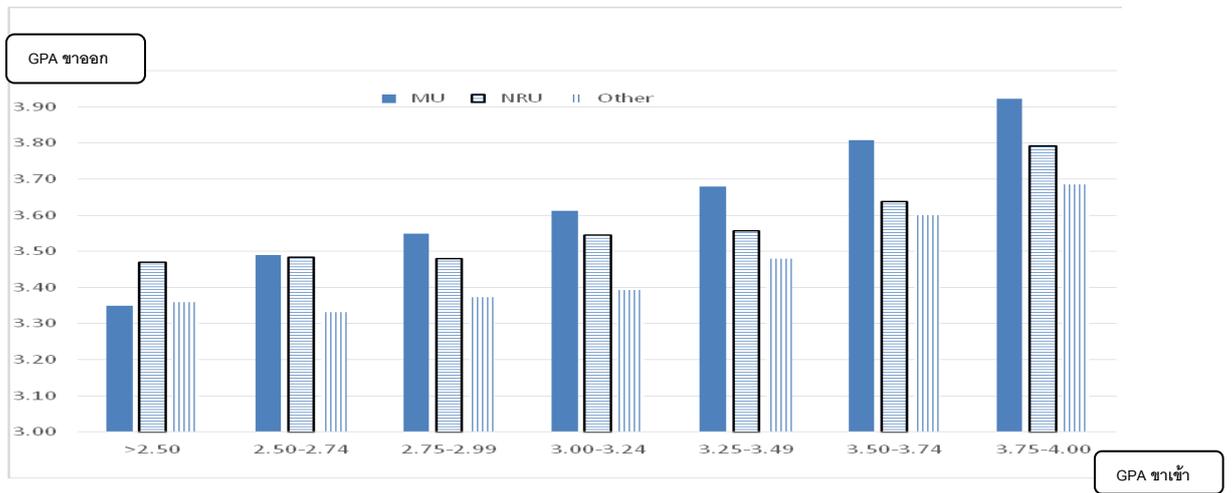
มีผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ผลการเรียนของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดล กับมหาวิทยาลัยอื่นๆ มีค่า Sig = 0.000 ($P < 0.01$) แสดงว่า นักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดลมีผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาสูงกว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

2. วิเคราะห์แจกแจงความแตกต่างของผลการเรียน

ผลการเรียนของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ กับมหาวิทยาลัยอื่นๆ มีค่า Sig = 0.000 ($P < 0.01$) แสดงว่า กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาสูงกว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

แผนภูมิภาพที่ 2 แผนภูมิภาพแสดงการเปรียบเทียบช่วงชั้น GPA ขาเข้ากับค่า GPA ขาออกของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2550 - 2554

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบช่วงชั้นคะแนน GPA ขาเข้าและ GPA ขาออกของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2550 - 2554

ระดับ	สถาบันเดิม	จำนวน	ร้อยละ	GPA เข้า		GPA ขาออก			สรุปผล
				ค่าเฉลี่ย	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	
A	MU	8	29.6	3.87	A	3.92	0.13	A	=
	NRU	16	59.3	3.85	A	3.79	0.16	A	=
	Other	3	11.1	3.86	A	3.69	0.37	B+	↓
B+	MU	32	38.6	3.62	B+	3.81	0.16	A	↑
	NRU	27	32.5	3.61	B+	3.64	0.21	B+	=
	Other	24	28.9	3.62	B+	3.60	0.20	B+	=
B	MU	46	38.0	3.37	B	3.68	0.19	B+	↑

	สถาบัน เดิม	จำนวน	ร้อยละ	GPA เข้า		GPA ใช้ออก			สรุป ผล
				ค่าเฉลี่ย	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	
3.25-3.49	NRU	34	28.1	3.39	B	3.56	0.20	B+	↑
	Other	41	33.9	3.37	B	3.48	0.20	B	=
C+	MU	47	45.6	3.12	C+	3.61	0.21	B+	↑
3.00-3.24	NRU	28	27.2	3.12	C+	3.55	0.23	B+	↑
	Other	28	27.2	3.12	C+	3.39	0.18	B	↑
C	MU	43	39.1	2.86	C	3.55	0.23	B+	↑
2.75-2.99	NRU	37	33.6	2.90	C	3.48	0.20	B	↑
	Other	30	27.3	2.87	C	3.37	0.21	B	↑
D+	MU	42	50.6	2.62	D+	3.49	0.21	B	↑
2.50-2.74	NRU	20	24.1	2.64	D+	3.48	0.24	B	↑
	Other	21	25.3	2.65	D+	3.33	0.24	B	↑
D	MU	22	45.8	2.33	D	3.35	0.14	B	↑
≤2.49	NRU	11	22.9	2.34	D	3.47	0.20	B	↑
	Other	15	31.3	2.38	D	3.36	0.16	B	↑

 หมายถึง สูงขึ้น
  หมายถึง ลดลง
 = หมายถึง เท่ากับ

จากแผนภูมิภาพที่ 2 และตารางที่ 1 พบว่าช่วงชั้น GPA ใช้ออกที่ระดับผลการเรียน A พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA ใช้ออกของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน และค่าเฉลี่ย GPA ใช้ออกของมหาวิทยาลัยมหิดลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ตามลำดับ การแปลผลการเรียนใช้ออกของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดลและมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีผลการเรียนอยู่ในระดับ A เท่ากับค่าเฉลี่ย GPA ใช้ออกของมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่มีผลการเรียนลดลงจากระดับ A มาเป็น B+ นอกจากนี้ นักศึกษาในกลุ่มมหาวิทยาลัยอื่นๆ ยังมีค่าความแปรปรวนของผลการเรียนสูงกว่ากลุ่มอื่นด้วย

ช่วงชั้น GPA ใช้ออกที่ระดับผลการเรียน B+ พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA ใช้ออกของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน และค่าเฉลี่ย GPA ใช้ออกของ

มหาวิทยาลัยมหิดลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ตามลำดับ การแปลผลการเรียนใช้ออกของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดลมีผลการเรียนอยู่ในระดับ A สูงขึ้นกว่าค่าเฉลี่ย GPA ใช้ออก 1 ช่วงชั้น ซึ่งแตกต่างจาก มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติและมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่มีผลการเรียนเท่ากับค่าเฉลี่ย GPA ใช้ออก นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยมหิดลยังมีค่าความแปรปรวนของผลการเรียนต่ำกว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ

ช่วงชั้น GPA ใช้ออกที่ระดับผลการเรียน B พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA ใช้ออกของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน และค่าเฉลี่ย GPA ใช้ออกของมหาวิทยาลัยมหิดลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ตามลำดับ การแปลผลการเรียนใช้ออกของนักศึกษา

จากมหาวิทยาลัยมหิดลและมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีผลการเรียนอยู่ในระดับ B+ สูงขึ้นกว่าขาเข้า 1 ช่วงชั้น ซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่มีผลการเรียนเท่าเดิม ส่วนค่าความแปรปรวนของผลการเรียนไม่มีความแตกต่างกัน

ช่วงชั้น GPA ขาเข้าที่ระดับผลการเรียน C+ พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA ขาเข้าของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน และค่าเฉลี่ย GPA ขาออกของมหาวิทยาลัยมหิดลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ตามลำดับ การแปลผลการเรียนขาออกของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดลและมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีผลการเรียนอยู่ในระดับ B+ สูงขึ้นกว่าขาเข้า 2 ช่วงชั้น ซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับ B สูงขึ้นกว่าขาเข้า 1 ช่วงชั้น ส่วนค่าความแปรปรวนของผลการเรียนไม่มีความแตกต่าง

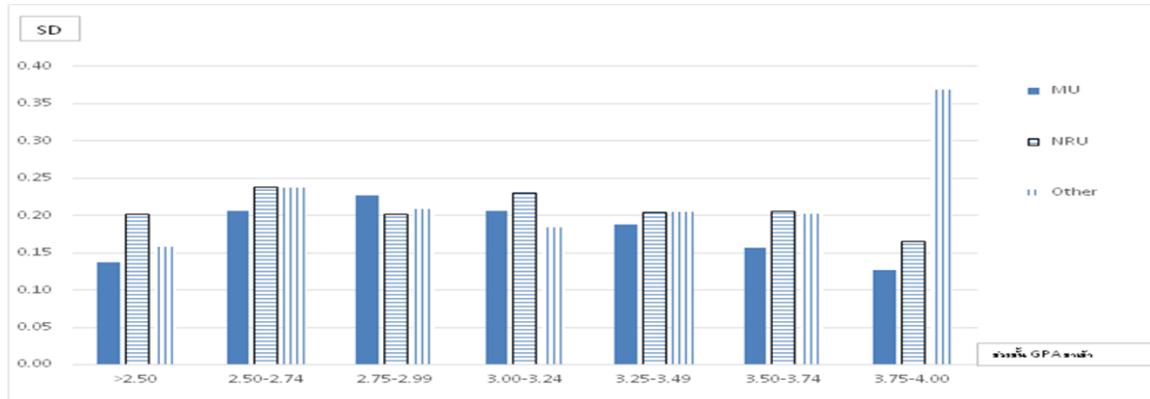
ช่วงชั้น GPA ขาเข้าที่ระดับผลการเรียน C พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA ขาเข้าของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน และค่าเฉลี่ย GPA ขาออกของมหาวิทยาลัยมหิดลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ตามลำดับ การแปลผลการเรียนขาออกของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดลมีผลการเรียนอยู่ในระดับ B+

สูงขึ้นกว่าขาเข้า 3 ช่วงชั้น ซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับ B และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับ B สูงขึ้นกว่าขาเข้า 2 ช่วงชั้น ส่วนค่าความแปรปรวนของผลการเรียนไม่มีความแตกต่าง

ช่วงชั้น GPA ขาเข้าที่ระดับผลการเรียน D+ พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA ขาเข้าของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน และค่าเฉลี่ย GPA ขาออกของมหาวิทยาลัยมหิดลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือมหาวิทยาลัยวิจัย และไม่ใช่มหาวิทยาลัยวิจัยตามลำดับ การแปลผลการเรียนของนักศึกษาทุกกลุ่มอยู่ในระดับ B สูงขึ้นกว่าขาเข้า 3 ช่วงชั้น ส่วนค่าความแปรปรวนของผลการเรียนไม่มีความแตกต่างกัน

ช่วงชั้น GPA ขาเข้าที่ระดับผลการเรียน D พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA ขาเข้าของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน และค่าเฉลี่ย GPA ขาออกของมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือมหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ตามลำดับ การแปลผลการเรียนของนักศึกษาทุกกลุ่มอยู่ในระดับ B สูงขึ้นกว่าขาเข้า 4 ช่วงชั้น ส่วนค่าความแปรปรวนของผลการเรียนไม่มีความแตกต่างกัน

แผนภูมิภาพที่ 3 แผนภูมิภาพแสดงการเปรียบเทียบช่วงชั้น GPA ขาเข้ากับค่า SD ของ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2550 - 2554

จากแผนภูมิภาพที่ 3 พบว่ามหาวิทยาลัยมหิดล มีการกระจายค่าผลการเรียนจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.13 ถึง 0.23 แสดงว่ามีการกระจายผลการเรียนน้อย นั่นคือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีผลการเรียนใกล้เคียงกัน

มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีการกระจายค่าผลการเรียนจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าอยู่

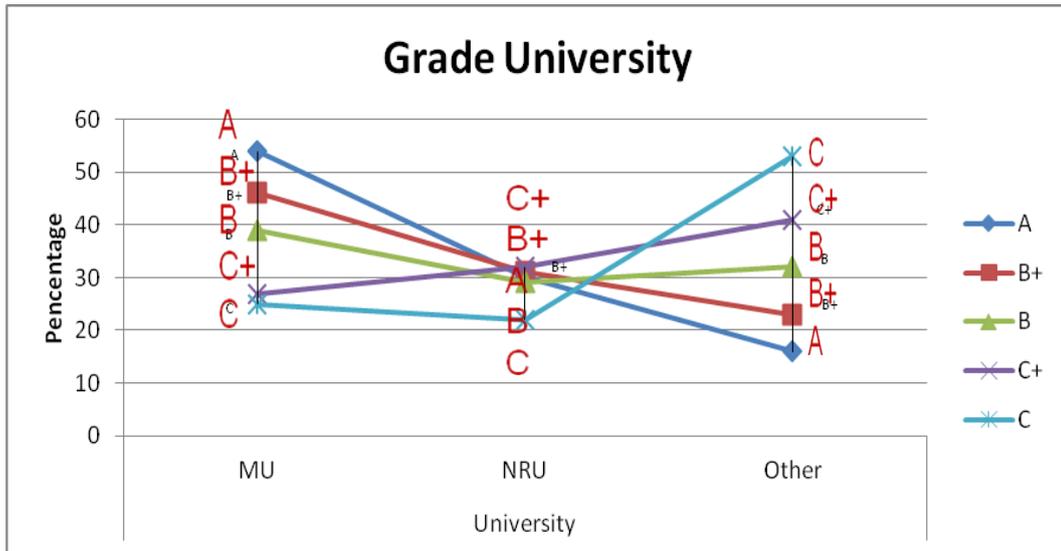
ระหว่าง 0.16 ถึง 0.24 แสดงว่ามีการกระจายผลการเรียนน้อย นั่นคือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีผลการเรียนใกล้เคียงกัน

มหาวิทยาลัยอื่นๆ มีการกระจายค่าผลการเรียนจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.16 ถึง 0.37 แสดงว่ามีการกระจายผลการเรียนมาก นั่นคือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีผลการเรียนแตกต่างกัน

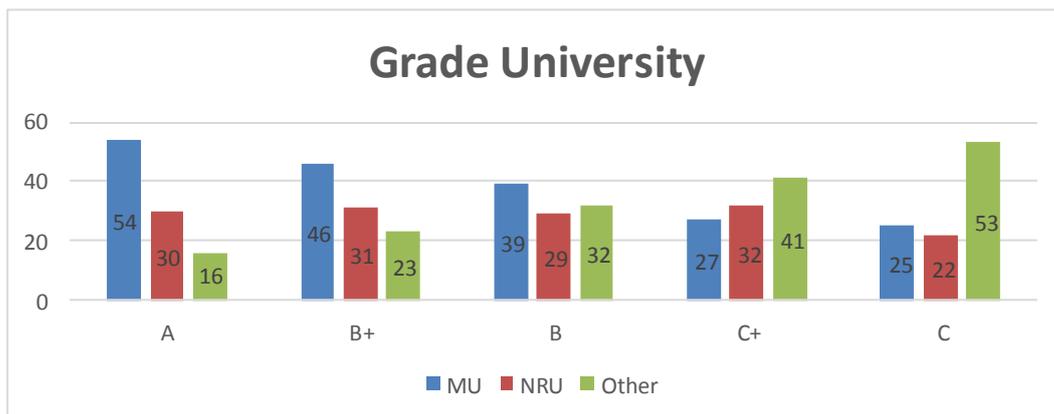
ตารางที่ 2 จำนวนนักศึกษาในแต่ละช่วงชั้นของผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษา

Grade	University						Total	
	MU		NRU		Other		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
A	59	54	32	30	17	16	108	100
B+	64	46	43	31	31	23	138	100
B	70	39	52	29	56	32	178	100
C+	38	27	44	32	56	41	138	100
C	11	25	10	22	24	53	45	100

แผนภูมิภาพที่ 4 กราฟแสดงร้อยละของระดับผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษา

แผนภูมิภาพที่ 5 แผนภูมิร้อยละของระดับผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษา

จากตารางที่ 2 และแผนภูมิภาพที่ 4 - 5 พบว่า A ผลการเรียนระดับดีเลิศ (Excellent) นักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยมหิดลมีผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 54 รองลงมาคือนักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 30 และมหาวิทยาลัยอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 16 ตามลำดับ

B+ ผลการเรียนระดับดีมาก (Very Good) นักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยมหิดลมีผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับสูงสุด คิดเป็นร้อยละ

46 รองลงมาคือนักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 31 และมหาวิทยาลัยอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 23 ตามลำดับ

B ผลการเรียนระดับดี (Good) นักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยมหิดลมีผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 39 รองลงมาคือนักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 32 และมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 29 ตามลำดับ

C+ ค่อนข้างดี (Fairly Good) นักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มีผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 41 รองลงมาคือนักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 32 และมหาวิทยาลัยมหิดล คิดเป็นร้อยละ 27 ตามลำดับ

C พอใช้ (Fairly) นักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มีผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 53 รองลงมาคือนักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยมหิดล คิดเป็นร้อยละ 25 และมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 22 ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

พบว่า นักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติอื่นๆ (ยกเว้นมหาวิทยาลัยมหิดล) ใช้เวลาในการศึกษาน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.47 รองลงมา

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยมีประเด็นในการอภิปรายผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. **ผลการเรียน** จากสถาบันเดิมของนักศึกษา ก่อนเข้ามาศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งประกอบด้วย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่นักศึกษาใช้ในการสมัครเข้าศึกษาต่อแต่ละสถาบันไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาในระดับปริญญาโท ของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ไปแล้วนั้น ผลการเรียนแต่ละกลุ่มที่มีการจำแนกตามสถาบันการศึกษาเดิมมีความแตกต่างกัน โดยผลการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดลกับมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาไม่แตกต่างกัน และ

คือนักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยมหิดลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 และมหาวิทยาลัยอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ตามลำดับ

และเมื่อนำค่าเฉลี่ยของระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษามาเปรียบเทียบ พบว่า ค่า $F = 1.648$ Sig = 0.193 ($P > 0.01$) หมายความว่า นักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ใช้ระยะเวลาในการศึกษาระดับปริญญาโทไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ของนักศึกษา สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom, 1976) ที่กล่าวว่า พื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนเป็นคุณลักษณะด้านความรู้ความคิด และความสามารถทั้งหลายของผู้เรียนที่มีมาก่อนจะเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการเรียนของทั้งสองกลุ่มสถาบันสูงกว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถึงแม้ว่านักศึกษาจะได้รับการจัดการเรียนรู้วิธีการสอน ผู้สอน สภาพแวดล้อมแบบเดียวกัน หรือสถาบันเดียวกัน ก็มีความเป็นไปได้ที่นักศึกษาจะมีผลการเรียนที่แตกต่างกัน ส่วนหนึ่งอาจมาจากพื้นฐานทางการเรียนของผู้เรียน หรือจากสถาบันเดิมที่แตกต่างกันไป ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของนักศึกษา สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom, 1976) ที่กล่าวว่า พื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนเป็นคุณลักษณะด้านความรู้ความคิด และความสามารถทั้งหลายของผู้เรียนที่มีมาก่อนจะเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การมีความรู้เดิมในระดับดีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จมาก

และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปฐมมา อาแวม, มนสิการ เปรมปราชญ์ และพิศมัย เพียรเจริญ (2554) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และผลการเรียนระดับมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2546 - 2550 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย และผลการเรียนระดับมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปรีดา เบญจคาร และจงกล บัวแก้ว (2557) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรีตามภูมิภาคก่อนเข้ารับศึกษาในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรี นั่นเอง

นอกจากนี้จากการแบ่งช่วงชั้นของระดับผลการเรียนจะเห็นได้ชัดว่านักศึกษาที่จบมาจากมหาวิทยาลัยมหิดล จะมีระดับผลการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงโดยเรียงลำดับจากดีเลิศ ดีมาก ดีค่อนข้างดี และพอใช้ ตามลำดับ ซึ่งผลการเรียนนี้เองที่ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยมหิดลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละระดับสูงกว่านักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ที่ผลการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับกลางโดยมีการเรียงลำดับจากค่อนข้างดี ดีมาก ดีเลิศ ดี พอใช้ เรียงตามลำดับ และผลการเรียนของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดลมีผลในทางตรงกันข้ามกับนักศึกษาที่ไม่ใช่มาจากมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ กล่าวคือ นักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มีผลการเรียนส่วนใหญ่เรียงลำดับจาก พอใช้ ค่อนข้างดี ดี ดีมาก ดีเลิศ

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ผลการ
เปรียบเทียบระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาของนักศึกษา ระดับปริญญาโท นั้นชี้ให้เห็นว่า สถาบันการศึกษา เดิมทั้ง 3 กลุ่ม คือ 1. มหาวิทยาลัยมหิดล 2.มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ 3. มหาวิทยาลัยอื่นๆ ไม่ใช่ปัจจัยที่ส่งผลให้นักศึกษาใช้เวลาในการศึกษาแตกต่างกันแต่อย่างใด

ข้อเสนอแนะ

1. หลักสูตร คณะหรือมหาวิทยาลัย ควรมีมาตรการส่งเสริมการรับเข้านักศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดลที่ระดับผลการเรียน 2.75 เนื่องจากเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยเข้ามาเท่ากับกลุ่มมหาวิทยาลัยอื่น แต่มีผลการเรียนเฉลี่ยขาออกเท่ากับและสูงกว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยอื่นที่ระดับผลการเรียน 3.00 ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่านักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดลที่ระดับผลการเรียนเฉลี่ย 2.75 มีพื้นฐานทางความรู้สูงกว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยอื่น ที่ระดับผลการเรียนเฉลี่ยรับเข้าเท่ากัน โดยคณะหรือมหาวิทยาลัยอาจมีโครงการรับเข้าตรงที่ระดับผลการเรียนเฉลี่ย 2.75 หรือทุนการศึกษาที่ระดับ ผลการเรียนเฉลี่ย 2.75 สำหรับนักศึกษากลุ่มดังกล่าว

2. หลักสูตรหรือสถาบันควรมีแนวทาง หรือมาตรการในการปรับพื้นฐานความรู้ของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาให้มีความรู้เท่าเทียมกันหรือใกล้เคียงกันก่อนเริ่มต้น เพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนรู้และบริหารจัดการภายในหลักสูตรยังประโยชน์แก่ตัวผู้เรียนมากขึ้น เช่น การจัดโครงการอบรมปรับความรู้พื้นฐาน เป็นต้น

3. เนื่องจากสถาบันเดิมของนักศึกษาไม่ได้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อระยะเวลาที่ใช้ ในการศึกษาดังนั้นปัจจัยด้านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จึงอาจ

เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อระยะเวลาการสำเร็จ การศึกษาตามแผนการศึกษา หลักสูตร คณะหรือ มหาวิทยาลัย ควรมีการจัดโครงการอบรมเสวนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ และกรอบ ระยะเวลาทำวิทยานิพนธ์ สำหรับอาจารย์ เพื่อเป็นการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ และกรอบ ระยะเวลา ทำวิทยานิพนธ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางแก่หลักสูตรหรือสถาบันเพื่อ ใช้รายงานจากผลการวิจัยเป็นข้อมูลในการพิจารณา กำหนดคุณสมบัติหรือกฎเกณฑ์ในการสมัครรับเข้า นักศึกษาของหลักสูตรต่างๆ ให้มีความเหมาะสม
2. เป็นแนวทางแก่หลักสูตรในการพิจารณา พัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับนักศึกษาที่มาจากต่างสถาบันกัน
3. เป็นแนวทางในการพิจารณาคุณสมบัติ การให้ทุนการศึกษา และทุนวิจัย หรือเปิด ทุนการศึกษาใหม่สำหรับศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหิดล
4. ทราบถึงปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาเดิม ว่าไม่ได้เป็นปัจจัยที่ทำให้ให้นักศึกษาเรียนจบเกิน ระยะเวลาของแผนการศึกษาในหลักสูตร

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความ อำนวยความสะดวกจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์สนับสนุน การจัดทำวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ในการ เชื้อเพื่อให้ข้อมูลในการทำวิจัย และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติศักดิ์ หยกทองวัฒนา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และสนับสนุนใน

ด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งทำให้งานวิจัยนี้ให้ มีความครบถ้วนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งให้กำลังใจ มาโดยตลอด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยนี้จะ เป็นประโยชน์แก่บุคลากรทางการศึกษาและผู้สนใจ ทั่วไป ตลอดจนจะเป็นประโยชน์ในการสร้างองค์ ความรู้ทางด้านการเรียนการสอนต่อไป ขอขอบพระคุณ

เอกสารอ้างอิง

- มหาวิทยาลัยมหิดล. บัณฑิตวิทยาลัย. (2556)
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. 2556.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. สำนักมาตรฐาน และคุณภาพอุดมศึกษา. (2557).
คู่มือการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557.
กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- ปรีดา เบญจคาร และจงดล บัวแก้ว. (2557). *การ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาปริญญาตรีตามภูมิหลังก่อนเข้ารับศึกษาในคณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา. รายงานการประชุม ชาติใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 5 วันที่ 16 พฤษภาคม 2557. สงขลา : 841-50.*
- ปฐมมา อาววม, มนสิการ เปรมปราชญ์ และพิศมัย เพียรเจริญ. (2554). *ความสัมพันธ์ระหว่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย ผลการสอบคัดเลือกเข้า มหาวิทยาลัย และผลการเรียนระดับ มหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*

ของบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2546 –
2550. รายงานวิจัยมหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี. ปัตตานี:
64-68.

Bloom, B. S. (1976). *Human characteristics
and school learning*. New York: Mc
Graw-Hill, p. 73.